

jogi elbírálásában elfoglalt ellentétes felfogását állítja szembe.

Szünet után Gád Gaszton reflektálva Dénes Istvánnak feléje kiáltott „aljas rágalmozó” kifejezésére, személyes kérdésben szólal fel. Vádakat hoz fel Dénes ellen, így többek között azt, hogy Dénes gazembernek nevezte a három szintű lobogó kitalálóját s hogy Szászváron egy cinkosával sikkasztott, sőt feljelentés is tétetett ellene ez ügyben.

A DMKE ünnepe.

(A Szeged tudósítójától.) A Délmagyarországi Közművelődési Egyesület szombaton délután tartotta meg a városháza közgyűlési termében évi rendes közgyűlést, amelyen Herczeg Ferenc, a DMKE díszelnöke elnökölt. Meleg érzéstől áthatott megnyitó beszédében a Délvidéktől elszakadt délvidéki kulturegyesület szép hivatásáról emlékezett meg. A magyar kultúra az a kapocs, amely összefűzi az elszakított országrészeket és megőrzi azt a testvéri együttérzést, amely nemzeti egységgé forrasztotta a Délvidék idegen ajkú lakosságát a magyarsággal. A DMKE-nek éppen az a hivatása, hogy ezt a kapcsolatot megőrizze, sőt erősítse a jövőben is.

A szép számban megjelent közönség beszéde után meleg ünneplésben részesítette Herczeg Ferencet.

Dr. Tihanyi Béla kegyesrendi tanár tartotta meg ezután „Csonkamagyarország és a nemzetségek” című előadását, amelyben azt fejte-

Dénes István visszautasítja a vádakat. Már régen megtette volna a följelentést a rágalmozók ellen, de az ügy irataiban nem tudott betekintést nyerni s így kénytelen bevárni az eljárás lefolytatását.

Gád Gaszton továbbra is fenntartja vádjait, mire Dénes kéri, hogy illetékes fórumok előtt ismételje meg azokat, hogy így módja legyen az ügy tisztázására.

Az ülés fél 4 órakor ért véget.

gette, hogy az ország csak az osztályellentétek kiküszöbölésével biztosíthatja jövőjét. Az előadást nagy tetszéssel honorálta a közönség.

Közgyűlés után igazgatósági ülés volt. A DMKE igazgatósága Klug Péter ügyvezető elnök javaslatára elhatározta, hogy a jövő évben százmillió koronát fordít az egyesület kulturális céljaira és ötszázezer koronával járul hozzá a fogadalmi templom építéséhez.

Az egyesület vezetősége a vendégek tiszteletére társasvacsorát rendezett a Hági külön termében.

Vasárnap délelőtti nívós matiné volt a városi színházban, amelyen dr. Márki Sándor, a Ferenc József-Tudományegyetem kiváló professzora Madáchról és Az ember tragédiájáról tartott értékes előadást. Bihari Sándor és Kmetty Ilona énekszámai, valamint Somlyódy István szavatelát nagy siker kísérte.

A város kétmilliárdos póthitele.

(A Szeged tudósítójától.) Megírta a Szeged, hogy a városi számvevőség megkezdte az új póthitelre vonatkozó előterjesztésének összeállítását, amely még ezen a héten a tanács, majd a pénzügyi bizottság elé kerül és a decemberi közgyűlés tárgyalja majd le véglegesen. A számvevőség től nyert értesülésünk szerint az új póthitel nagyon meg fogja közelíteni a kétmilliárdot, az év folyamán ugyanis úgy a város bevételeinél, mint a kiadásainál jelentékeny eltérések mutatkoztak és azok a kétszázötvenmillió koronás eredeti költségvetés kereteit messze felülmúlták. A számvevőség póthitel-javaslatának letárgyalatására a polgármester már össze is hívta a pénzügyi bizottságot, amely csütörtökön délután öt órakor ül össze, tárgysorozatán pedig a póthitel kivül még néhány kisebb jelentőségű pénzügyi kérdés is szerepel.

A város pénzügyi politikája egyébként — az utóbbi időben mindgyakrabban fölbukkanó tünetek tanúsága szerint — *jelentékeny változás előtt áll.* Ezeket a régen aktuális változásokat a jövő évi költségvetés ügye érlelte meg annyira, hogy a tanács ma már komolyan számol az esedékes reformok megvalósításával, mert belátja, hogy a háborús keretek között tovább nem igen tarthatja meg a város háztartását. Az igények, a jogos kívánások kielégítését halogatni már nem igen lehet és a város közönsége egyre erőteljesebben követel megfelelő ellenszolgáltatásokat súlyos áldozataiért.

A hétfői tanácsülés végén Turóczy Mihály dr. tiszti főügyész végre kimondta azt, ami már hónapok óta ott lóg a levegőben.

— A város hatósága — mondotta a főügyész — a földbérletnél úgy-ahogy már áttért a békeparitásra. Ajánlatos lenne, hogy egyszer már minden vonalon hasonló nivóra emeljük fel a város bevételeit.

A polgármester, aki ösztönösen óvakodik minden újításnak látszó rendszabálytól, — pedig legtöbbször csak a régi rendszer visszaállításáról van szó — most is tréfával akarta elűzni a dolgot. Helyeslőleg bólintott a főügyész felé:

— Az bizony jó lenne. Űgye Balogh Károly?

Balogh Károly pedig arról nevezetes a polgármester előtt, hogy már régóta sürgeti a város pénzügyi politikájának ilyen irányú megváltoztatását, de előterjesztései és javaslatai mindezekéig éppen a polgármester óvatosságán szenvedtek hajótörést. Megérezte azonban, hogy a polgármester váratlan készsége mögött most valami tendencia rejlik és ezért néhány szóval kifejtette álláspontját.

— Aranyparitásról úgy általánosságban nem beszélhetünk, csupán azt tehetjük meg és azt tehetjük meg jogosan, hogy az aranyparitások jövedelmét hajtó városi szolgáltatások élezi vagy használati díját emeljük fel az aranyparitásra. Aki aranyparitások jövedelmét élvez a város javaiból, az fizessen érte aranyparitások bért a városnak is.

Ezzel aztán a tanács be is fejezte egyelőre a kérdés tárgyalását, csupán abban állapodott meg, hogy minden tanácsai ügyosztály revízió alá veszi a kezelést, vagy felügyelet alatt álló városi jövedelmeket és rövid időn belül betérjeszti a szükséges javaslatot — a jövedelmek rendezése ügyében.

Első lépésnek ez is elég, csak a következők el ne maradjanak valahogy.

A tanácsülés után beszélgettünk erről a valóban fontos kérdésről Balogh Károly tanácsnokkal, aki részletesebben kifejtette álláspontját. Elmondotta, hogy a városi háztartások rendezéséről szóló törvényjavaslat pontosan és határozottan megállapítja azt a sorrendet, amely szerint a városok felhasználhatják a jövedelmi lehetőségeket. A kereseti adót például öt százalékban maximálja a javaslat, de megengedi, hogy szükség esetén a közgyűlés kérheti a maximális adókulcs tíz százalékra való felemelésének engedélyezését, de csak akkor, ha minden más jövedelemforrás már kimerült és a város háztartásának van még fedezetlen szükséglete. Ezt a törvényjavaslatot nemsokára letárgyalja a nemzetgyűlés, tehát ez kötelező törvénné válik és akkor a törvény kötelezi majd a várost a városi javak jövedelmének lehető legintenzívebb fokozására.

— Nagy hibának tartom a jövő évi költségvetésben, hogy sem a számvevőség, sem a tanács, sem a pénzügyi bizottság pótdát nem irt elő. Igaz ugyan, hogy a pótdát minimális és könnyűszívvel elengedhető jövedelmet jelent, de eltörlése mégis könnyelműség. A város közönsége évtizedek óta hozzászólt már a pótdáthoz, az igaz, hogy nehezen szokott hozzá, ha azonban most, ha csak egy évre is eltörlik, nagyon könnyen leszokik róla és újból való hozzászoktatása már sokkal nehezebb és körülményesebb feladat lesz. A pótdát, véleményem szerint, már csak ebből a szempontból is fenn kellene tartani.

Januártól újból korlátozzák a köztisztviselők utazási kedvezményét. A köztisztviselők menetdíjkedvezményét 1923. év januárjától meg lehetőszen szűk keretek közé szorították. A menetdíjkedvezményből kirekesztett köztisztviselők egyesületeik útján megkísérelték, hogy a kereskedelmi minisztert engedékenységre bírják, ezeknek a kérelmezéseknek azonban kevés fogantatja volt. Ugy értesültünk, hogy január elsejétől kezdve újabb korlátozások lesznek. Különösen a tényleges szolgálatban állók kedvezményes utazását fogják megszorítani, mivel az a felfogás jutott érvényre, hogy a szolgálatban álló alkalmazottak úgy sem érnek rá, hogy fölősegesen utazgassanak. Elsősorban a vasutasok korlátlan menetdíjkedvezményét fogják megnyirbálni, viszont a tulságosan korlátozott vasutasnyugdíjasok menetdíjkedvezményét bővíteni fogják. Az eddigi hat önköltségi áron való utazás helyett tizenkét önköltségi jegyet kapnak a nyugdíjasok.

Harisnya és fonáláruház Korzó Mozival szemben, Jerney-ház. Selyem, flór, fátol, mouslin harisnyákat, zoknikat, keztyűket, finom uri és női divatdolgokat legolcsóbban nálam vásárolhat.

Nem lesz külön betegsegélyzője a városnak.

A novemberi közgyűlés — mint ismeretes — elvileg hozzájárult a városi alkalmazottak küön betegsegélyző intézetének fölállításhoz és a kérdés részletes megtárgyalására egy ad-hoc bizottságot küldött ki. A bizottság most befejezte tárgyalásait és arra a meggyőződésre jutott, hogy a terv ezidőszert keresztülviheletlen. A munkásbiztosításról szóló törvény kimondja ugyan, hogy a legalább háromszáz alkalmazottal dolgozó vállalatok a munkásbiztosító pénztártól független betegsegélyző intézményt létesíthetnek, de kimondja azt is, hogy a munkásbiztosító pénztárnak csak azok az alkalmazottak lehetnek tagjai, akiknek nem nyugdíjképes az állásuk. Az állami tisztviselők betegsegélyezésére vonatkozó rendelet pedig a közigazgatási alkalmazottakra nem vonatkozik és így a városi tisztviselők a tisztviselők intézményének sem lehetnek tagjai. A városi napidíjasok, akiknek nyugdíjogosultságuk nincs, eddig a munkásbiztosítónak voltak a tagjai, az általuk befizetett díjak évente meghaladták a hétmillió koronát, de ellenszolgáltatást alig kaptak érte. A pénztár ugyanis csak akkor folyósít a megbetegedett alkalmazottak számára táppénzt, ha a munkaadó az alkalmazottak betegsége idejére megszünteti annak illetményeit. A város pedig nem szünteti meg és így a pénztár megtakarította a beteg városi alkalmazottak táppénzét. A polgármester érdeklődésünkre úgy nyilatkozott, hogy a jövőben a város sem fizeti a beteg napidíjasokat. A közgyűlés által kiküldött ad-hoc bizottság egyébként úgy határozott, hogy nem javasolja a városi alkalmazottak betegsegélyző intézményét.

„Szünjön meg a heccelődés és rágalmozás.”

Vass József népiölési miniszter, aki most a miniszterelnök távollétében, annak helyettese, vasárnap Moson-Magyaróvárra utazott Kühne Lorád egységespárti-jelölt beszámolójára. A népgyűlésen Vass a többi közt ezt mondta:

— Vannak, akik azt mondják, hogy a Bethlen-kormány gyáva, nem keresztény és elárulta a nemzet gondolatot. Aki így merészlen beszélni, elvesztette a józanságát. Higgadt és a gazdasági megerősödést célzó politikai irányra van szükség. Szünjön meg a heccelődés, rágalmozás és a tekintélyek rombolása. Nem mozivá, orfeummá kell átalakítani a parlamentet, hanem a higgadt és komoly férfiak dolgozó helyévé. A törvényhozásnak nagy feladatai vannak, de mert tulsok a személyi vita, sokszor nem lehet hozzájutni a komoly munkához.

Telefon- és távirósztrájk van Bécsben.

Bécsből jelentik: A posta, telefon és táviró alkalmazottai tudvalevően már régebben azt kérték az osztrák szövetségi kormánytól, hogy nekik is ugyanolyan fizetést adjon, mint a vasutasoknak. Tárgyaltak is az ügyről, megállapodni azonban nem sikerült. A hosszas huzavona után a posta- és táviróalkalmazottak úgy döntöttek, hogy hétfőn reggel sztrájkot kezdenek, ha a követeléseiket nem teljesítik. Mivel a szövetségi kormány még nem döntött a fizetésrendezésről, a posta, telefon és táviró alkalmazottai hétfőn reggel 6 órakor megkezdtek a sztrájkot. Hat óra óta a bécsi telefonközpont semmilyen hívásra nem felel és az alkalmazottak megtagadnak minden felvilágosítást.

Hir a vidéki Máv. üzletvezetőségek megszüntetéséről. Hir szerint újabb B-lista készült a Máv.-nál, amely sokkal radikálisabb lesz, mint az eddigi három B-lista, amelyek összesen több mint ötven százalékáig ritkította meg az állam szolgálatában álló tisztviselők létszámát. Amíg az eddigi létszámcsökkentések esetenként a tisztviselői létszám husz százalékos apasztatását vonták maguk után, a legújabb B-listát harminc százalékra tervezik. A Máv. jelenlegi tisztviselői karának helven százaléka marad meg az államvasutak tényleges szolgálatában. Egyelőre meg nem erősített hir van arról is, hogy a vidéki üzletvezetőségeket megszüntetik s hogy a Máv. összes vonalait a budapesti két üzletvezetőség fogja adminisztrálni.